

Den viden, som er opsamlet, forsvinder, og der bliver i hvert fald ikke bliver udviklet noget som helst nyt på hele det sociale område i de næste par år, hvor man ikke aner, hvad der kommer til at ske, og hvor alle kræfter bruges på at gennemføre denne store reform, hvis hovedformål altså er, at man vil have private ind på markedet, og at man har en tro på, at hvis man slår kommuner og amter sammen, så bliver alting godt.

Så skal jeg til sidst sige, at selvfølgelig er der også enkelte små ting i dette lovforslag, som er en forbedring ligesom på flere af de andre områder. Vi synes, det er en rigtig god idé, at der kommer handicapråd alle kommuner. Vi vil gerne se det endnu mere styrket, vi vil gerne have, at borgerne får endnu flere rettigheder, end der er lagt op til i dette lovforslag.

Som jeg indledte med at sige, er vores ønske en ordentlig socialreform, der sætter mennesket før systemet og sikrer, at man lytter til, hvad den enkelte vil, og sikrer det bedst mulige tilbud til den enkelte. Vi tør ikke kaste os ud i det store eksperiment, det er, at gå på vandet med de anbragte børn, de handicappede, narkomanerne og alle de andre, der har brug for hjælp. Derfor kan vi ikke støtte det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Line Barfod. Så bliver det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Den offentlige sektor skal i større omfang end i dag indrettes efter borgerens behov og forudsætninger. Opgaver og løsninger skal forankres i den lokale virkelighed, hvor borgeren er. Det er det, der er målsætningen i sig selv for regeringen. Med kommunalreformen tager vi et stort og vigtigt skridt for at realisere denne ambition. Så når bl.a. fru Lone Dybkjær spørger, om formålet ikke netop er at hæve servicen over for borgere, så kan jeg bekræfte, det er det, der er formålet med reformen.

Med L 38 og L 39 udmønter vi kommunalreformen på det sociale område. Netop på det område har målsætningen om en offentlig service formet efter borgerens behov og forudsætninger en særlig vægt. Her er der simpelt hen ikke plads til barrierer i form af et ufleksibelt samspil mellem myndigheder, gråzoner og delte ansvarsområder og et manglende samlet overblik over den enkeltes situation. Det er det, vi gør op med med de fremlagte forslag.

Vi gør op med ulemperne ved den nuværende indretning af socialsektoren. Vi sikrer en entydig ansvarsplacering og et samlet overblik over og perspektiv i det enkelte individs eller den enkelte families situation og muligheder. Der er rådighed over en værktøjskasse med en bred vifte af indsatsmuligheder. Det vil i langt højere grad end i dag føre til bærende helhedsløsninger for den enkelte og familien.

Jeg vil gerne takke for debatindlæggene, som jeg synes viser, at der i salen er stor enighed om kommunalreformens målsætning og ambition. Der var bred tilslutning til, at vi skal have større kommuner, og også til den glidende decentralisering. Jeg glæder mig også over, at der var positiv opbakning til både VISO-organisationen, til Tilbudsportalen og til handicaprådene, hvor selv Enhedslisten syntes, at der var noget positivt at fremhæve.

Jeg skal på bedste vis forsøge at komme rundt om alle de stillede spørgsmål og håber, at jeg får det hele med, men også tilkendegive, at jeg ellers under udvalgsbehandlingen vil tage positivt fat i alle de mange detaljer, der naturligvis også skal afdækkes i forbindelse med behandlingen af de her to lovforslag.

Der blev f.eks. givet en hel del kommentarer til den nye videns- og specialrådgivningsorganisation, VISO, både hvordan den er struktureret, og hvordan den skal virke. Den kan jeg især til fru Lone Dybkjær oplyse, at organisationen bliver etableret som en styrelse, der hører under Socialministeriet, så der er ingen tvivl om, at det endelige ansvar ligger hos socialministeren. Men det vil være den faglige bestyrelse, der tager stilling til, hvordan og hvorledes rådgivningen er. Det er den faglige bestyrelse, der skal sikre, at rådgivningen er i top, og i det hele taget stå for det daglige arbejde, den daglige drift.

Der vil blive en central enhed placeret i Odense med 45-50 årsværk. Derudover bliver VISO bygget op med ca. 100 årsværk, som er forankret i de nuværende videncentre, som bliver knyttet til VISO, og ca. 250, som så vil være placeret i det netværk, der skal opbygges rundtomkring i hele landet. Det er det bedste skøn over, hvad der er brug for med udgangspunkt i det eksisterende.

Kl. 12.35

Det er jo noget helt nyt, at vi nu får en organisation på nationalt plan. Det er noget helt nyt, at man nu, når man står med et problem oppe i Skagen, vil kunne trække på den viden, den erfaring, der er i resten af landet. Nu skal der ikke længere skeles til amtsgrænser, nu sikrer vi, at